

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 719

гр. Стара Загора, 28.05.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми май през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Атанас Д. Атанасов Въззивно частно гражданско дело № 20265500500117 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл.419, ал.1 и чл.420, ал.3 от ГПК.

Образувано е по частни жалби на П. Г. К., ЕГН – *****, с адрес: с. Я., ***, действащ чрез адв. Л. Б., с които обжалва разпореждането за допускане на незабавно изпълнение на заповед № 1662/24.10.2024 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК, издадена по ч.гр.д.№ 2707/2024 г. по описа на Районен съд – Казанлък, и определение № 2842/16.12.2025 г., с което е оставено без уважение искането на частния жалбоподател за спиране на изпълнението на същата заповед за изпълнение на парично задължение.

Излагат се идентични оплаквания за неправилност на двата обжалвани съдебни акта, основани на доводи за наличието на неравноправни клаузи в договора за потребителски кредит, представен със заявлението като документ по чл.417, ал.2 от ГПК за допускане на незабавното изпълнение на заповедта.

С всяка от двете части жалби се претендира отмяната на обжалвания със съответната жалба съдебен акт.

В сроковете за отговори на частните жалби не са подадени такива от насрещната страна – заявителят „Т.Б.А.Б.“ ЕАД.

Въззивният съд, след като обсъди оплакванията в двете частни жалби и материалите от първоинстанционното дело, намери за установено от фактическа страна следното:

Първоинстанционното производство е образувано по заявление на „Т.Б.А.Б.“ ЕАД за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК срещу П. Г. К. за сумата от 999,72 лв. - главница; 158,86 лв. – договорна лихва за периода от 15.01.2024 г. до 05.07.2024 г., 125,03 лв. – обезщетение за забава за периода от 15.01.2024 г. до

11.09.2025 г., законната лихва за забава върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда до окончателно изплащане на вземането, и разноските в заповедното производство.

В заявлението е посочено, че вземането произтича от договор за потребителски кредит и извлечение от счетоводни книги. Договорът за кредит е бил обявен от кредитора за предсрочно изискуем поради неизпълнение на задълженията на кредитополучателя за заплащане на месечните погасителни вноски.

Видно от приложените към заявлението документи, договорът за потребителски кредит № 7053316276 е бил сключен на 12.07.2022 г., за сумата от 2120,08 лв., за срок до 15.07.2024 г. Общият размер на кредита включва 1600 лв. за текущо потребление, и 520,08 лв. за застрахователна премия по два договора за застраховка, с дължими застрахователни премии съответно от 239,77 лв. и от 280,31 лв. Предвидено е в чл.7.2.3 от договора, че ако потребителят е пожелал да сключи някоя от застраховките или да се присъедини към някоя от застрахователните програми, предлагани от кредитора при условията на чл.19, частта от средствата по кредита, представляващи дължимата за конкретната застраховка /конкретните застраховки/ ще бъдат преведени от банката за сметка на кредитополучателя директно на застрахователя. Кредитополучателят е следвало да върне заетата му сума, ведно с договорена възнаградителна лихва, с общ размер от 3142,33 лв., на 24 месечни погасителни вноски, 23 от които в размер на 130,93 лв., а последната вноска в размер на 130,94 лв., при посочен в договора ГПР от 49,03 % и годишен лихвен процент от 41,05 %, изчисляван ежемесечно като проста лихва на база остатъка от дължимата главница.

В чл.19 от договора е посочено, че при сключването на договора за кредит, потребителят не е длъжен да сключва застраховка. По свое желание и по собствено усмотрение той може да сключи някоя от застраховките, или да се присъедини към някоя от застрахователните програми, предлагани от кредитора, в качеството му на застрахователен агент, без това обаче да е задължително условие за сключването на самия договор за кредит.

Представеното извлечение от сметка съдържа всички изискуеми реквизити и удостоверява размерите на задълженията по пера, посочени в заявлението, и броя и размера на просрочените от кредитополучателя погасителни вноски; датата на настъпване на предсрочната изискуемост.

Представено е и доказателство за връчване на изявлението на кредитора за обявяване на кредита за предсрочно изискуем на П. Г. К. на 05.07.2024 г.

Съдът е уважил искането на „Т.Б.А.Б.“ ЕАД и е издал заповед № 1662/24.10.2024 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК за претендираните със заявлението суми, както и и изпълнителен лист.

Заповедта за изпълнение е била връчена на П. Г. К. на 10.11.2025 г., а в срока по чл.414 от ГПК той е подал възражение и частна жалба срещу

разпореждането за незабавно изпълнение.

Подал е и искане за спиране на изпълнението на заповедта, с твърдения, че вземането се основава на договор с потребител, който съдържа неравноправни клаузи.

С обжалваното определение № 2842/16.12.2025 г. заповедният съд е намерил искането за спиране за неоснователно и го е оставил без уважение.

При така установените обстоятелства съдът направи следните правни изводи:

Всяка от двете частни жалби е допустима, тъй като е подадена от процесуално-легитимирано лице, в предвидения срок за обжалване, срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт.

Разгледани по същество жалбите са неоснователни по следните съображения:

Разпоредбата на чл.411, ал.2 т.3 от ГПК предвижда, че заповед за изпълнение не се издава, когато искането се основава на неравноправна клауза в договор, сключен с потребител, или съществува обоснована вероятност за такава неравноправност.

В случая се касае за договор за кредит, сключен с потребител, поради което приложение намират Закона за потребителския кредит и Закона за защита на потребителите.

Въззивният съд намира, че договорът за потребителски кредит не съдържа неравноправни клаузи.

Договорът за кредит е написан на ясен и разбираем език, и в него ясно е посочено, че отпускания кредит се отнася до суми от 1600 лв. и застрахователна премия в общ размер от 520,08 лв., представляваща сбора от застрахователните премии по два договора за застраховка, сключени от кредитополучателя, съответно в размери от 239,77 лв. и от 280,31 лв., като е посочен общ размер на кредита от 2120,08 лв.

От съдържанието на договорната клауза, обективирана в чл.7.2.3, се установява, че дължимите по договорите за застраховка застрахователни премии суми представляват част от кредита, поради което съвместното тълкуване на клаузите на чл.7.1 и чл.7.2.3 обуславя недвусмисленият извод, че отпуснатият кредит е в размер на 2120,08 лв.

Ясно и недвусмислено е посочено, че договорният лихвен процент от 41,05 % представлява проста лихва, която се изчислява ежемесечно на база остатък от главницата, и с него се олихвява общата сума по кредита.

В чл.10 от договора е посочен размерът на ГПР от 49,03 %, който е в рамките на допустимия съгласно чл.19 от ЗПК, както и начина, по който е изчислен.

В съдържащият се в договора погасителен план са посочени както отделните погасителни вноски и частите от главницата и договорната лихва,

които те погасяват, така и размерите на главницата от 2120,08 лв., договорната лихва от 1022,25 лв. и общата дължима сума по кредита от 3142,33 лв.

Според въззивният съд не може да се приеме, че застрахователната премия представлява скрито оскъпяване на кредита, което е извън посочените ГЛП и ГПР.

Ясно е посочено в договора за кредит, че застрахователните премии представляват част от кредита, като потребителят се съгласява тези суми да не му бъдат фактически предавани, а да бъдат преведени от банката на застрахователя, за което дава изричното си нареждане и съгласие с подписването на договора.

Сключването на двете застраховки не представлява условие за отпускане на кредита и е станало по желанието на кредитополучателя, а от съдържащата се в договора за кредит информация се обосновава изводът, че П. Г. К. е бил информиран за размерите на дължимите застрахователни премии, които ще бъдат включени към главницата на отпуснатия му кредит и ще бъдат олихвявани с договорената възнаградителна лихва, както и че ще бъдат платени от кредитора направо по сметка на застрахователя.

Въпреки това дали сключването на договорите за застраховка представлява условие или не за отпускането на кредита в случая е ирелевантно, т.к. средствата, предназначени за заплащане на застрахователните премии, са част от отпуснатият на П. Г. К. кредит, поради което са включени при определяне на ГПР.

Поради това въззивният съд намира, че клаузата за застраховка е ясна и разбираема, т.е. позволява на потребителя да прецени икономическите последици от сключването на договора.

Не е налице и неяснота относно начина на изчисляване на ГПР.

При тълкуването на договора за кредит еднозначно се установява, че двете застрахователни премии представляват част от отпусканата под формата на кредит главница, чийто общ размер е посочен в договора за кредит, а не елемент от общите разходи по кредита по смисъла на §1 от ДР на ЗПК.

Установява се също така, че тази част от главницата се олихвява с договорната лихва от 40,05 %, поради което очевидно е взета предвид и при определяне на ГПР като 49,03 %.

Начинът на изчисляване на ГПР е описан в чл.10 от договора и предвид че е предвидено сумата по кредита да се олихвява с проста лихва, която се изчислява ежемесечно на база остатък от главницата, без да са договорени други разходи по кредита, той е ясно и разбираемо обяснен на потребителя.

Неоснователно се твърди от жалбоподателя, че договорът за кредит е нищожен поради прекомерен размер на договорната лихва.

Трикратно надвишаване на размера на законната лихва за забава не е предвидено в закона като основание за нищожност на договора за кредит.

Съгласно ЗПК размерът на договорната лихва се явява ограничен

посредством ограничението на максималния размер на ГПР, който не може да надвишава пет пъти размера на законната лихва по просрочени задължения в евро и във валута, определена с постановление на Министерския съвет на Република България.

В случая ГПР не надвишава петкратния размер на законната лихва за просрочени задължения, който към момента на сключване на договора за кредит през 2022 г. е 10 %, т.е. размерът на договорната лихва е съобразен с предвидения критерий в специалния спрямо ЗЗД закон - ЗПК.

В обобщение според настоящия съдебен състав са налице предвидените в закона /чл.418 от ГПК/ предпоставки за уважаване на подаденото от „Т.Б.А.Б.“ АД заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение и липсват предвидените в чл.411, ал.2, т.2 и т.3 от ГПК предпоставки за отхвърляне на заявлението.

Представените със заявлението документ по чл.417 т.2 от ГПК и договор за кредит и приложения към него удостоверяват надлежно подлежащи на изпълнение вземания по вид и размери, съвпадащи с индивидуализираните от заявителя с сезирация съда документ.

По изложените съображения въззивният съд намира, че обжалваното разпореждане за незабавно изпълнение и определение, с което е оставено без уважение искането за спиране на изпълнението на издадената заповед за изпълнение са правилни, поради което частните жалби, с които те се обжалват, следва да бъдат оставени без уважение.

Относно разноските:

Не са налице процесуалните предпоставки за присъждане на разноски за настоящото производство.

Водим от горните мотиви и на основание чл.278, ал.4 и чл.271, ал.1, т.1 от ГПК Окръжен съд – Стара Загора

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частната жалба на П. Г. К., ЕГН – *****, с адрес: с. Я., ***, действащ чрез адв. Л. Б., срещу разпореждането за допускане на незабавно изпълнение на заповед № 1662/24.10.2024 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК, издадена по ч.гр.д.№ 2707/2024 г. по описа на Районен съд – Казанлък.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частната жалба на П. Г. К., ЕГН – *****, с адрес: с. Я., ***, действащ чрез адв. Л. Б., срещу определение № 2842/16.12.2025 г., с което е оставено без уважение искането му за спиране на изпълнението на заповед № 1662/24.10.2024 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК, издадена по ч.гр.д.№ 2707/2024 г. по описа на Районен съд – Казанлък.

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____